

LANDOLÁS A HEGYTETŐN

VAJON MIFÉLE SZÁNDÉK RAKOTT ERDŐSZÉLI REPTERET EGY BÖRZSÖNYI magaslatra? Olyan hegytetőre, ahol alig van hely a landolásra, közelében nincs település, és egyáltalán semmilyen kiszolgálólétesítmény? Ezúttal nem a II. világháború, vagy épp az azt követő időszak katonai létesítményeinek körében kell keresnünk a magyarázatot. Nagyon is civil szándék van a háttérben. Olyannyira, hogy rendszeresen itt ért földet a Trianon utáni időszak első magyar polgári tulajdonú gépe: egy háromüléses, angol Desoutter Mark II, amelyet a kor egyik legkiválóbb pilótája, Dobos István vezetett.

De miért nem hagyták megnőni a 617 m magas Csurgó-fejezet nevű hegytető fát vagy 300 méter hosszan? Miért kellett ide egy hegyi „rep-tér”? Valami van az erdő mélyén, az északi lejtő hajlatában, és valaki rendszeresen oda tartott.

Ha délkelet felől a Börzsöny felé repülünk (vagy akár autózunk), jól érzékelhető, hogy az egykori óriásvulkán peremi magaslatai meredek oldalakkal emelkednek a lankás, alacsony dombok, szelíd, művelt hátaik és medencék fölé. A 2-es főút nagy kanyarokkal és hullámvasútszerűen halad a hegyláb közelében. Ma sem lehet csak úgy elsuhanni a hegység mellett. A meredek hegységperemet hosszú, keskeny völgyek tagolják, fölöttük pedig nem csúcsok, hanem szélesebb tetők ülnek. Mindenesetre egy repülőgép landolására bármelyik hegylábi falu környéke alkalmasabb, mint egy egyenetlen hegytető... Ám akkor a gép utasa nem érte volna el célját: a hegylábban nem volt keresnivalója – csakis mélyen bent, az eldugott völgyben, távol a falvaktól, ám igen közel a kifutópályaként használható hegytetőhöz.

KÉP FORRÁSA: GOOGLE EARTH

WENCKHEIM JÓZSEF

**„REPTÉR”
A BÖRZSÖNYI PEREMÉN**
Ezt láthatta landolás előtt a
pilóta, Dobos István

Angol nyári tábor
Wenckheim vadászkastély, Börzsöny

www.angolahegyekben.hu
info@angolahegyekben.hu
Mobil: 30 6161 696

WENCKHEIM
DESOUTTER
MARK II GÉPE

Az utas mindig gróf Wenckheim József volt. A gazdag nagybirtokos az Alföld egyik legmélyebb fekvésű vidékéről, békési birtokáról vágyott a távoli Börzsönybe. Az 1920-as évek közepén komoly méretű, 2200 holdas erdei, hegyi uradalmat vásárolt, ám automobillal kényelmetlenül nagy volt a távolság (a teljes táv még ma is vagy 6 órás autózás). Maradt a repülés és a nem akármilyen földet érési helyszín: a gyorsabb megközelítés érdekében az 1930 tavaszán kialakított kifutópálya. Ehhez valóban kiváló gépre és profi pilótára volt szükség.

Az árnyas völgyben nagyszerű vadászház bújott meg. A síkvidéki kastélyok világától gyökeresen elütő környezet, az alföldi forrás helyett hűvös lombkorona, csönd és egy kényelmes, korántsem hivalkodó erdei lak. Kiváló út vezetett hozzá, és ma is meglepve tapasztalhatjuk, hogy ez nem ér véget a zsákutca-völgyfő vadászházánál! Hiszen folytatódik tovább, föl a hegyoldalra a tetőre, a „repülőtérre” is.

Uri muri mindez tehát – mondhatnánk, de inkább egy arisztokrata újíto és kalandvágyó attitűdje. És a gróf – a legenda szerint – érkezéskor rendszeresen egy szál rózsát is ledobott a magasból az alant, az erdei laknál várakozó feleségének, hogy aztán a sikeres erdőszéli landolás után autóval gurulhasson le a Wenckheim-vadászházhoz.

Az épület ma szinte eredeti fényében áll, gazdája az Ipoly Erdő Zrt., vendégházként működik, az út jól járható, és a reptér helyszíne is azonosítható – bár a növényzet fokozatosan visszahódítja a hegytetőt.

[A FÖLDGÖMB]